

Kerstdrive BCL, zondag 15 december 2024

Pit Dehing

Met foto's van Manuela en Jim

Wie denkt dat bij BCL niets verandert, dat altijd alles het hetzelfde blijft, heeft het mis. Kijk alleen maar naar de Kerstdrive van dit jaar. Die was gepland op zondag 15 december. En dat is precies halverwege Sinterklaas en Kerstmis. Dus in 2024 geen speciale Sinterklaasavondbridge op de donderdag en ook geen week later een (tweede) Kerstdagavondbridge. Dat betekende ook geen Sinterklaasgedichten, kado's, noch 'n Kerstverhaal of stichtelijke boodschap. Had de evenementencommissie dan alles overhoopgegooid? Nou nee, dat ook weer niet. Wat de BCL-leden voorgeschoteld kregen, was een geraffineerde mix van oud en nieuw.

Nieuw was dus de speeldag - een zondag - én het aanvangstijdstip: vanaf 10.30 uur inloop, starten om 11.00 uur in de grote zaal van De Vaart. Nieuw was ook de opzet: zes rondes - van een kwartier - van twee spellen tot de lunch - ook nieuw! - en daarna tot het einde van de dag precies hetzelfde, maar dan uiteraard tegen andere paren. Ieder van de in totaal 22 paren zou daarom over de hele dag verspreid tegen twaalf verschillende paren komen te spelen.

Op die zondag, 15 december, arriveerden de feestelijk uitgedoste leden ruim bijtijds. Ze stapten vanuit de grijsachtige buitenlucht in een schaars verlichte maar zeer sfeervol en feestelijk versierde zaal. Ze belandden in een zee van kerststerren, kerstbomen -echte, maar niet versierd -, kerststukjes en met kerstlampjes omhulde wanddecoratieschilderingen: van een sneeuwlokje, roodborstje, koolmees en een witte roos.

In die setting was het aangenaam koffie- en theedrinken en liet iedereen zich de taart mét logo goed smaken. En toen deed Frans de grote lampen aan. De wereld zag er als bij toverslag minder feeëriek, om niet te zeggen compleet anders uit. Het felle licht maakte de ingeruimde tafels duidelijk zichtbaar en daarmee was voor iedereen ook het signaal duidelijk: het wordt tijd om te gaan bridgen! De tafels stonden klaar, iedereen zocht zijn of haar starttafel op en Frans nam als 'n volleerd spreekstalmeester het woord. Hij heette iedereen van harte welkom, kondigde respectievelijk de voorzitter en de zaalleider aan en wenste iedereen een mooie dag.

Voorzitter Jim verwelkomde op zijn beurt iedereen en vertelde dat de organisatie even in de piepzak had gezeten vanwege het Linschotens korenfestival de avond ervoor en de aansluitende *afterparty*. Jim had er nog net niet wakker van gelegen, had zich wel afgevraagd of 't wel ging lukken, maar

erkende ook dat die zorgen als sneeuw voor de zon verdwenen toen duidelijk werd dat alle decoraties, kerstbomen en toebehoren door BCL hergebruikt konden worden. Hij dankte de leden van de evenementencommissie voor hun inspanningen én het resultaat van die inspanningen, waaronder gebak met BCL-logo. Hij wenste iedereen een mooie en gezellige dag toe en gaf zaalleider Gerard het woord.

Deze heette iedereen welkom: alle 22 paren, de vier gastspelers - Tessa, Mary, Jean en Leo - en legde kort de spelregels uit. Deze keer geen alles-door-elkaar tafelzitting en individuele scores, maar een ochtend- en middagsessie, elk van zes keer twee spellen en elk met - per paar - een eigen totaalscore die na afloop tot één dagtotaal zou worden omgerekend. Op die manier spelen zoveel mogelijk mensen tegen elkaar. Na de spelregels volgden de berichten van de middenstand: de Jumbo in Snel en Polanen had de kerststerren gesponsord. Of leden bij het doen van hun boodschappen deze gulle geste niet zouden willen vergeten. Ofwel: koop uw waar bij de Jumbo in Polanen aldaar. 'Nou ik dacht 't niet, geen Jumbo', hoorde uw stukjesschrijver 'n gewaardeerd lid opmerken. Hij zag hem denken: grenzeloos winstbejag, foute familiale beslisstructuren en mateloze expansiedrift, eigenschappen die niet meer te beteugelen zijn....

Dan de lunch, die zou na de eerste zes speelronden geserveerd worden in het café van De Vaart en tot slot volgde nog een goed bedoelde raad: 'Let op, de tijd is niet oneindig'. Daarmee bedoelde de zaalleider de kloktijd. Dat neem ik althans aan. Hij had, vermoed ik, geen filosofische bespiegeling over de werkelijke tijd in gedachten of een beschouwing over de (on)mogelijkheid dat tijd al dan niet eindig is of kan zijn. Afijn, de klok sloeg 11.00 uur, er kon met spelen worden gestart.

Het was even wennen, twee spellen spelen en klaar. Soms ging dat snel. En was er tijd om niet-bridge onderwerpen aan te kaarten of te delen: 'n riem die wat strak zat, of de pluusjes die zichtbaar waren: - 'Zijn de pluusjes weg? Op zwart zie je alles' - of de kroketten en broodjes carpaccio en zalm die bij de lunch geserveerd zouden gaan worden Of de complimenten voor de organisatie die al ruim vóór de lunch werden uitgedeeld: 'Dit is voor het eerst dat we zo spelen; is wel leuk'.

Lunchtijd kondigde zich vanzelf aan. Frans verzocht iedereen de spellen in te leveren. Na de lunch zou iedereen nieuwe spellen spelen met nieuwe loopbriefjes. De eerste sessie werd afgerond met het voorlezen van de ochtenduitslag: Ria en Niels op de eerste plaats, op de voet gevolgd door Jan en Karin. Dat belooft een spannende middag te worden. En zijn er nog bijzonderheden te melden over die ochtend? Nou ja, ééntje dan: de 6-harten die team Ineke & Ineke bood bij spel 8 én maakte!

De lunch werd geserveerd op de vier lange tafels die klaarstonden en waar ook Lioba was aangeschoven. En eenmaal gezeten, kwamen vanuit de keuken grote schalen tevoorschijn met rijkelijk belegde broodjes, kroketjes, kaassouffletjes, salade, spekkoeke, drank; het kon bijna niet op.

Iedereen liet het zich goed smaken en de eerste alcohol werd genuttigd. Ook nu vloog de tijd voorbij en diende de middagronde zich aan. Voordat het zover was, besloot Jan bij het dartbord even z'n zinnen te verzetten. Hij wilde, zoveel was duidelijk, totaal ontspannen aan de middagsspellen beginnen. Joost was zo vriendelijk om Jan en ondergetekende 'n verkorte workshop 'Hoe werp ik een dartpijl' of 'n 'Vluggertje vogelpik' te geven. Joost: 'Heupen stil, naar voren buigen, pijl los in de hand, werphand in de goede hellingsgraad, goed kijken en gooien.' Joost had er wel kijk op. En welk effect deze ontspanningsoefening - op Jan - zou hebben, zou later die middag blijken. Want waar anderen lieten merken dat ze eigenlijk aan een middagdutje toe waren, of last hadden van eerste tekenen van indigestiekoorts, verschenen hij - en Karin - helemaal fit aan de bridgetafel.

Voor de start waren er nog twee huishoudelijke mededelingen. Ten eerste dat degenen die in de einduitslag zouden eindigen op de eerste, zevende en negentiende plaats een prijs zouden mogen uitzoeken. En ten tweede of iedereen z'n consumpties – tijdens lunch, de middagbridge én de nazit – wilde noteren en na afloop voor eigen rekening wilde afrekenen. 'Geweldig', liet de onlangs koninklijk gedecoreerde Ellen zich ontvallen, die overigens erg blij was met haar lintje, al voelde 't volgens haar zeggen op haar revers nu wel allemaal wat zwaarder aan!

Zwaarder dan gewoonlijk was ook de enige echte arbitercasus van de dag. De kwestie vereiste ook enige lankmoedigheid, vooral van Frans als dienstdoend arbiter. Halverwege de middag bleken tegen het einde van spel 9 twee kaarten spoorloos! Tsjá en dan is de constatering van de vermissing één. Twee is: waar zijn die kaarten? En drie: arbiter wat doen we nu? Na toch wel even flink zoeken, kwam tijd, kwam raad en kwamen ze – de kaarten – boven water en kon Frans en andere tafels weer verder met hun eigen spel. Al met al een even zeldzame als memorabele gebeurtenis! In ieder geval leek de pauze alweer 'n tijdje geleden toen Marianne opmerkte dat 'de tijd zo snel gaat'. Zou gezelligheid dan inderdaad geen tijd kennen? Of was 't de bridgevlucht die de tijd verdrijft? Of de aangename bezigheid zelf, *pleasant hours fly past* ...Zou de tijd dan toch oneindig zijn?

Na vieren was de tijd om, waren de spellen gespeeld en zat ook de tweede speelronde er weer op. Zaalleider Gerard kweet zich van z'n laatste officiële taak en las eerst de middaguitslag voor – winnaar zichzelf, Gerard en Margreet - en daarna de einduitslag, dus de winnaar gerekend over het gemiddelde van de ochtend en middag. En dat waren Jan en Karin (67,65%), zie de [uitslag](#) op de BCL-site. Luid applaus voor hen! Ze konden een prijs uitzoeken, evenals trouwens Ron en Ray (7^e) en Leny en Ellen (19^e).

Wat het oog van deze stukjesschrijver zag bij het bekijken van de einduitslag was dat het niveau van degenen die relatief kort BCL-lid zijn in korte tijd sterk is gestegen. Zou het kunnen zijn dat hier de eerste resultaten zichtbaar zijn van de inspanningen van hun leermeester op woensdagavond? Want, en dat is even 'n zijpaadje en mogelijk goed om te weten voor mogelijke liefhebbers, op woensdagavond geeft Ray al het hele jaar en geheel vrijblijvend les aan belangstellenden. En daar blijkt dan toch iedere keer maar weer dat achter de kaarten op het kleed, zit veel dat men nog niet weet.....!

In het café van De Vaart volgde daarna nog een gezellige en lange nazit.

Al met al was het een zeer geslaagde dag. Dank aan degenen die hebben bijgedragen aan het laten slagen daarvan. Dank aan de technische commissie, in het bijzonder Frans - voor het vele onzichtbare werk op de achtergrond - en Gerard, voor de vertolking van z'n vele rollen. Dank aan de zaalversierders en zaalinruimers - en opruimers. Dank aan alle leden, gasten en dank aan de evenementencommissie (team Gerard, Alida, Henny, Ellen).

Fijne feestdagen iedereen!